

2. Ибрагимов Г. И. Проблемы и концептуальные основы формирования нового качества подготовки специалистов в системе среднего профессионального образования. *Качество среднего профессионального образования: проблемы и пути обеспечения*. научно-методический сборник. Москва, 2003. 138 с.
3. Морева О. В. Выявление и педагогическая интерпретация социального заказа системе образования. Тюмен.ун-т. Тюмень, 1996. 20 с.
4. Мухаметзянова Г. В. Воспитательная система негосударственного вуза: из опыта работы Академии социального образования(КСЮИ). *Казанский педагогический журнал*. 2005. № 5(42). С. 3–11.
5. Про соціальні послуги: Закон України від 19 червня 2003 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 45. Ст. 358.
6. Синецкий С. Волонтеры глазами «нормальных» людей. *Вестник благотворительности*. № 3 (45). 2000.

Святослав Музичка

ВАЖЛИВІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ НЕТРАДИЦІЙНИХ МЕТОДІВ ТА ПРИЙОМІВ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Для досягнення високого рівня володіння учнями іноземною мовою та вільного спілкування з носіями мови вчителю важливо знати новітні методи викладання, сучасні методики, спеціальні навчальні техніки та прийоми, щоб оптимально підібрати той чи інший метод відповідно до рівня знань, потреб, інтересів учнів тощо.

Сучасний вчитель іноземної мови повинен корелювати свою професійну діяльність не тільки стосовно кваліфікаційної характеристики, а й відповідно до змін в суспільстві. Можна однозначно стверджувати, що від морального потенціалу та інтелекту людей залежить доля країни, і тому педагоги, носії моралі та інтелекту, мають постійно підвищувати свій фаховий рівень. Беззаперечними є дві головні складові концепту «вчитель» – майстерність та особистість.

Школа повинна реалізувати мету і завдання національного виховання. Тому на уроках англійської мови, так, як і на інших предметах, потрібно впроваджувати елементи національного виховання та виконувати наступні завдання [1, с. 89]:

- філософсько-світоглядна підготовка школярів, допомога їм у визначенні сенсу життя;
- формування в учнів основ наукового світогляду, пізнавальної активності й культури розмовної праці, вироблення вміння самостійно здобувати знання, застосовувати їх у своїй практичній діяльності;

- розвиток почуття любові до Батьківщини і свого народу як основи духовного розвитку особистості, шанобливе ставлення до історичних пам'яток, активна діяльність учнів з поліпшення умов життя в рідній місцевості;
- розвиток моральних почуттів і рис особистості: доброти, справедливості, честі, гуманності, поваги до себе і інших;
- формування основ естетичної культури, розвиток художніх здібностей і почуттів особистості.

Фахівці сьогодні мають бути здатними оновлювати методики, змінювати підручники, розуміти та співпрацювати з новим поколінням, вписуватись у мінливе сьогоднішнє та адаптувати його під сучасні норми [3, с. 12].

Завдяки залученню до вивчення інших мов, окрім рідної, в учнів формується вміння кращого вербального порозуміння з мешканцями інших країн, пропонується рівень розвитку, який дозволяє вільно орієнтуватись і комфортно почуватись у країні, мова якої вивчається. Інноваційність методів створює спеціальні умови для моделювання навчальних ситуацій, які формують у школярів уміння та навички класифікувати та узагальнювати матеріал, робити висновки. Широке використання нетрадиційних методик, які вчитель застосовує на уроках іноземної мови, повинно спонукати учнів до самостійної роботи, до творчого мислення.

Сучасні методики оцінювання вчителя іноземної мови ставлять до нього багато вимог. Мають, найбільш важливими серед них є наступні:

- комунікативна компетенція, а саме вміння вчителя та його готовність здійснювати спілкування (усне та письмове мовлення), його країнознавча підготовка, культура мовленнєвої поведінки (уміння вислухати учня, уміле керування полілогом, дискусією, доречна реакція на помилки учнів);
- мовна компетенція, а саме володіння фонетикою, граматиною, лексикою, які дозволяють навчати дітей спілкуванню у межах тем і ситуацій, запропонованих стандартом і програмою з іноземних мов;
- методична компетенція, яка передбачає вміння вчителя планувати свою педагогічну діяльність (у межах року, семестру); володіння широким спектром методичних прийомів, уміння адекватно використовувати їх відповідно до віку учнів і мети навчання, уміння орієнтуватись у сучасній методичній літературі, здійснювати вибір відповідних посібників та інших засобів навчання;
- соціокультурна компетенція, яка передбачає знання вчителем звичаїв, особливостей життя у країні, мова якої викладається, відповідність мовленнєвої поведінки та етикету носіїв мови [2, с. 3].

Задля урізноманітнення своєї діяльності прогресивні вчителі можуть

застосовувати нестандартні уроки, які містять у собі елементи майбутніх технологій, які під час групування у певну систему, що ґрунтується на глибокому знанні потреб, інтересів та здібностей учнів, можуть стати дійсно інноваційними. Серед найбільш поширених форм нестандартних уроків виділяють урок-круглий стіл, урок-семінар, урок-подорож, урок-рольова гра, урок-прес-конференція, урок-вікторина, урок-КВК, урок-фестиваль, урок зі зміною ролей, урок-брейн-ринг, урок-вікторина, урок-бесіда за «круглим столом», урок відкритих думок, урок-залік, урок-диспут, інтегрований урок.

Підбиваючи підсумки, можна констатувати, що застосування нетрадиційних методів та прийомів навчання на уроках іноземної мови сприяє підвищенню загальної обізнаності та освіченості дітей, поглибленню знань з предмета, підвищенню кругозору учнів, перевірці знань учнів у ігровій та захоплюючій формі, активному розвитку пізнавальних процесів у учнів. У добу новітніх технологій саме нестандартні методи є каталізатором посилення вивчення англійської, німецької, польської та інших мов на високому рівні.

Список використаних джерел

1. Медведева О. І. Творчість вчителя на уроці англійської мови. *З досвіду роботи*. Москва: Просвіта, 1992. 430 с.
2. Шавва Т. На якого вчителя іноземної мови чекає сучасна школа? *Освіта.ua*. URL: <https://osvita.ua/school/method/technol/1148/>.
3. Нетрадиційні форми навчання як засіб успішного вивчення англійської мови. URL: <https://vseosvita.ua/library/netradicijni-formi-navcanna-ak-zasib-uspisnogo-vivcenna-anglijskoi-movi-121046.html>

Лілія Нижник

МОВНЕ ЗАПОЗИЧЕННЯ ЯК КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН

Запозичена лексика як лінгвістичний та культурологічний феномен є предметом інтересу багатьох вчених. Сам факт запозичення лексеми з однієї мови в іншу – явище складне і багатогранне. Як приходить слово з однієї мови в іншу? Чому одні мови беруть запозичену лексику, а інші – відкидають її? За якими законами запозичення асимілюються і чому одні лексеми повністю асимілюються в мові, а інші так і залишаються «іноземними словами»?

Вченими-лінгвістами розглядалися різні аспекти запозичень. Зарубіжні лінгвісти, в основному, досліджують цей феномен в контексті двомовності, міжмовного контакту і взаємодії мов як відображення культур (Блумфілд, Пізані, Хауген, Gordon, Partridge, Mencken та ін.).